

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év április hó 16. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A szemérem elleni erőszak büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. év október hó 1. napján kihirdetett **2.B.809/2008/9.** számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

A házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy 4 (négy) napi házi őrizetben töltött idő felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt is.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.800,- (hétezer-nyolcszáz) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év október hó 1. napján kelt 2.B.809/2008/9. számú ítéletével a vádlottat tizenkettedik életélvét be nem töltött, felügyelete alatt álló személy sérelmére, folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntette miatt (Btk. 198. § (1) és (2) bekezdés a./, b./, 3) bekezdése) 6 évi fegyházbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által a házi őrizetben töltött időt beszámította oly módon, hogy 5 napi házi őrizet egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a fellebbezés okának megjelölése nélkül jogorvoslatot jelentett be, a védő a cselekmény téves minősítése miatt és enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.814/2008. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, és az ügyet kellően felderítette. Összegyűjtötte az ügyben lehetséges bizonyítékokat és azokat egyenként, valamint összességében is értékelte és a tényállást lényegében a vádlott beismerő vallomása és a sértett vallomása alapján megalapozottan állapította meg.

A védő a fellebbezési eljárás keretében a tényállást nem támadta, de hivatkozott arra, hogy a vádlott esetében kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy a sértett a vádlott felügyelete alatt állt és ezáltal nem valósult meg a 198. § (2) bekezdésének b./ pontjában írt minősített eset. Ezért a cselekmény e körben történő minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott a fellebbezési eljárás keretében előadta, hogy a cselekmény elkövetését nagyon megbánta, a szüleivel tartja a kapcsolatot és azt kérte, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben történt atrocitások miatt egygel enyhébb végrehajtási fokozatot rendeljen el a másodfokú bíróság.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen a tényállás megalapozottságát nem támadta álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés kifogástalan, mivel a sértett, ha átmenetileg is, de a vádlott felügyeletére bízott személy volt.

A másodfokú bíróság a védői fellebbezést részben alaptalannak találta. A tényállásból ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy a sértett és a vádlott a cselekmény elkövetésének idején a nagyszülői házban tartózkodtak, és mind a gyermek édesanyja, mind pedig a nagyszülők tudatában voltak annak, hogy a vádlott vigyáz a távollétükben a gyermekkorú kislányra. Ez a tény megalapozza a Btk. 198. § (2) bekezdés b./ pontjában írt minősített eset megállapíthatóságát, mivel a vádlott felügyelete alatt áll a sértett akkor, amikor a sérelmére a cselekményeket elkövette.

A másodfokú bíróság a tényállást minden tekintetben megalapozottnak találta, csupán az ítélet azon indokolási részéből, ahol a bíróság a tizennegyedik életévét be nem töltött személy tanúkénti kihallgatásának törvényi lehetőségeiről írt fejtegetést, úgy ítélte meg, hogy ez az indokolás nem tartozik az ügy lényegéhez és ezért indokolatlan a Legfelsőbb Bíróság Büntetőkollégiumának BKv. 68. számú véleményével kapcsolatban. Ezért ezt a másodfokú bíróság az ítélet indokolásából kirekesztette.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt is kifogástalanul minősítette.

A büntetési kiszabásával összefüggésben nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott feltáró jellegű, ténybeli beismerő vallomását és a megbánó magatartását. Kétségtelen, hogy a törvény e

bűncselekmény minősített eseteire vonatkozóan öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztést rendelt. Az elsőfokú bíróság azonban az enyhítő és súlyosító körülmények számának nyomatékára figyelemmel helyesen döntött úgy, hogy a törvényi büntetési tétel alsó határát alig meghaladó szabadságvesztést szabott ki. E szabadságvesztés további enyhítésére azonban nem kerülhet sor, tekintettel arra, hogy a bűncselekmény kétszeresen is súlyosabban minősül és a vádlott a cselekményt a kiskorú sértett sérelmére folytatólagosan követte el.

A másodfokú bíróság azonban a vádlott jelenleg is fennálló és állandó orvosi gyógykezelésre szoruló inzulinos kezeléssel fenntartatható cukorbetegségére figyelemmel, valamint a komolynak látszó megbánó magatartására tekintettel úgy látta, hogy a szabadságvesztés végrehajtása eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban is meghatározható.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a Btk. 45. § (2) bekezdésére figyelemmel a fegyházbüntetést eggyel enyhébb börtönbüntetésre enyhítette. Ez a változtatás alapul szolgált arra, hogy a házi őrizetben eltöltött idő beszámítására vonatkozóan a Btk. 99. § (4) bekezdése alapján a beszámítás mértékét megváltoztassa oly módon, hogy 4 napi házi őrizet egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg és az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre vezetett, ezért a bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Budapest, 2009. év április hó 16. napján

. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.	Máziné Dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 2.B.809/2008/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.317/2008/7. számú ítéletében írt változtatással a vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év árpilis hó 16. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő